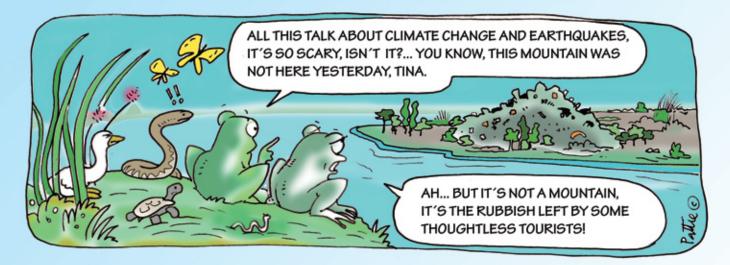
Save Our Wetlands Do It Now!

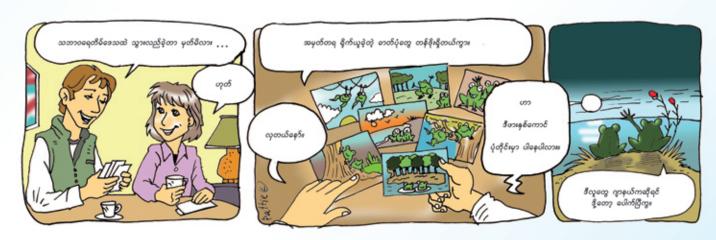

2 February WORLD WETLANDS DAY

ဂျော်န်ဒေသ ထိန်းသိမ်းကာကွယ်ကြ

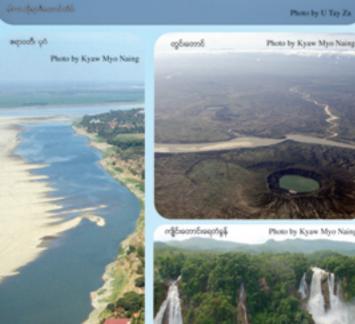
Organized by **Myanmar Bird & Nature Society** Royal Rose, No(223), Shwe Gon Daing,

Bahan Township, Yangon, Myanmar. Ph: 01-548095.

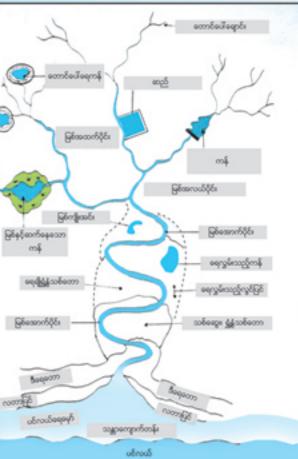
WETLAND TOURISM:

Responsible tourism supports wetlands and people

ဂျတိပ်အမျိုးအစား

ရေတိမ်ဒေသ (Wetlands) ဆိုသည်မှာ ရွံ့၊ နုံးမြေ၊ ကန်၊ မြစ်၊ ရောင်း၊ မြက်စင်း၊ သစ်ဆွေးမြေ၊ မြစ်ဝ၊ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်၊ ဒီရေတော၊ ကမ်းရိုး တန်း၊ သန္တာကျောက်တန်း၊ ဆည်၊ လယ်၊ ငါးကန်၊ ဆားကန် စသည့် ရေတည်ရှိရာ ဒေသပင်ဖြစ်သည်။

မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဆီးနှင်းစုံးတောင်၊ ပေ ၁၀၀၀၀ ကျော်မြင့် သဘာဝရေကန်၊ ကျောက်ရောင်း၊ ရေတံစွန်၊ မြစ်၊ မြစ်ကျိုးအင်း၊ ရောင်း၊ မြောင်း၊ အင်း၊ အိုင်၊ ကန်၊ ဆည်၊ ရာသီအလိုက်ရေစုံးဒေသ၊ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ဒေသ၊ တောင်မြင့်ပိုင်း ရေတိမ်ဒေသ စသည့် အထက်တွင်ဖော်ပြထားသည့် ရေတိမ်ဒေသ အမျိုးအစားများ တည်ရှိနေပါသည်။

ငေရတိမ်ဒေသ ပရှိလျှင် 🗕 ငျေပရှိလျှင် 🗕

သက်ရှိလောက မရှိ။

Waterfowl Habitat)ဖြစ်ပါသည်။ ရမ်ထာကွန်ဗင်းရှင်းသည် ရေတိမ်ဒေသများအားလုံးထိန်းသိမ်းရေးနှင့် နည်းလမ်း မှန်အသုံးချရေးဆိုင်ရာ နိုင်ငံအဆင့်လှုပ်ရှားမှုနှင့် နိုင်ငံတကာပူးပေါင်းဆောင်ရွက်မှုကို ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းရေရှည်တည်တုံ သော ဗွံ့ဖြိုးမှပြီးမြောက်စေရန် ရည်ရွယ်၍ ဖြည့်ဆည်းကူညီပေးလျက်ရှိသည်။

ရမ်ဆာအဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံပေါင်းသည် ၂၀၁၀ ခုနှစ်ထိ ၁၆၀ နိုင်ငံဖြစ်ပြီး၊ ရမ်ဆာရေတိမ်ဒေသ ၁၉၆၈ နေရာ၊ ဇရိယာ ၁၉၀,ဂျူ၉,၅၄၆ ဟက်တာကို သတ်မှတ်ထိန်းသိမ်းဆောင်ရွက်နေပါသည်။

ရမ်ထာကွန်ဗင်းရှင်း၏ အမည်ရင်းမှာ နိုင်ငံတကာ ရေပျော်ငှက်နေရင်းဒေသအဖြစ် အရေးပါသည့် ရေတိမ် ဒေသများဆိုင်ရာ သဘောတူညီမှု (Convention on Wetland of International Importance especially as

သစ်တောသန်စွမ်းမှ ရေတိမ်ဒေသကောင်းမွန်မည်။ ရေတိမ်ဒေသ ကောင်းမှ ရေကြည်၊ ရေသန့် ရနိုင်သည်။ ရောဝတီမြစ်ကြီး ရေဝင်ကောင်းစို့ မြစ်ဝှမ်းဒေသ၊ သစ်တော၊ သစ်ပင်ထိန်းသိမ်းစိုက်ပျိုးရန် လိုသည်။ ဧရာဝတီမြစ်ဝှမ်း သစ်တော၊ သစ်ပင်ပျက်စီးပါက မြစ်ပျက်စီးကာ ရေကြီး၊ ရေလျှံနှင့် အခြားဆိုးကျူးများ ခံကြရမည်။

ကမ္ဘာ့ရေတိမ်ဒေသများနေ့ (World Wetlands Day-WWD)

ကမ္ဘာ့ရေတိမ်ဒေသများနေ့ (World Wetlands Day-WWD) သည် နှစ်စဉ် ဖေဖော်ဝါရီလ ၂ ရက်နေ့ သတ်မှတ်ထားပါသည်။ အီရန်နိုင်ငံ ကက်စဝီရမ်ပင်လယ်ကမ်းခြေရှိ ရမ်ဆာမြို့၌ ၁၉၇၁ စုနှစ်တွင် ကျင်းပပြလုပ်သည့် ရေတိမ်ဒေသဆိုင်ရာ ကွန်ဗင်းရှင်းအား အတည်ပြသည့်အထိမ်းအမှတ်ဖြစ်ပါသည်။ ၁၉၉၇ ခုနှစ်မှစ၍ အစိုးရအဖွဲ့အစည်း များ၊ အစိုးရ မဟုတ်သော အဖွဲ့အစည်းများနှင့် လူထုလူတန်းစားအသီးသီးမှ အစုအဖွဲ့တို့သည် ရေတိမ်ဒေသ တန်ဖိုးနှင့် အကျိုးကျေးဇူး ဆိုင်ရာ လူထုအသိပညာပေး တိုးမြှင့်ရေးအတွက် ရည်ရွယ်သည့် လုပ်ရှားမှအား အခွင့်အရေးရယူကာ ရမ်ဆာကွန်ဗင်းရှင်းတွင် အဓိက ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြသည်။ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ရေတိမ်ဒေသများ၏ တန်ဒိုးနှင့် အကျိုးကျေးဇူးကို

ကမ္ဘာ့ပြည်သူတွေအကြား နည်းလည်သိရှိစေရှိနဲ့ ထိန်းသိမ်းကာကွယ်ရေးလုပ်ငန်းများတွင် ပူးပေါင်းပါဝင်စေရန်ပင်ဖြစ် သည်။

၂၀၁၂ စုနှစ် ကမ္ဘာ့ရေတိမ်ဒေသများနေ့ ဆောင်ပုဒ်သည် ရေတိမ်ဒေသများနှင့် စရီးသွားလုပ်ငန်းဖြစ်ပြီး ရှိမေးနီးယားနိုင်ငံ၊ ဘူရာရပ်စ်၌ ၂၀၁၂ စုနှစ် စူလိုင်လတွင် ကျင်းပမည့် ၁၁ ကြိမ်မြောက် အဖွဲ့ဝင်နိုင်ငံများ အစည်းအဝေး၌ ရေတိမ်ဒေသများတွင် ခရီးသွားနှင့် အပန်းဖြေခြင်းတို့နှင့် စပ်လျဉ်း၍ ရေတိမ်ဒေသ ရေရှည်တည်တုံရေးကို အဓိက ထားဆွေးနွေးကြမည်ဖြစ်သည်။

စပါးနှင့် ရေတိမ်ဒေသ

ဆန်ကို နိုင်ငံပေါင်း ၁၁၃ နိုင်ငံတွင် စိုက်ပျိုးလုပ်ငန်း ၉၀% သည် ရေလွှမ်းသည့် စိုက်ပျိုးမြေတွင် စိုက်ကြသည်။ ဤစိုက်ပျိုးမြေသည် ငါး၊ ပုဇွန်၊ ရေ၊ တွားသွားသတ္တဝါများနှင့် ရေတွင်ပေါက်သည့်အပင်များအတွက် ကြီးမားသော ရေတိမ်ဒေသပတ်ဝန်းကျင်ဒေသများဖြစ်သည်။ အဆိုပါ သက်ရှိများသည် စပါးစိုက်ပျိုးရေးလုပ်ငန်းရှိနေသမျှ ဒေသတွင်းရိက္ခာကို ထောက်ပုံပေးသည်။ စပါးစိုက်လယ်မြေတွင် ရှိနေသော တိရစ္ဆာန်မျိုးစိတ် ၈၀% ကျော်သည် အစာနှင့် ဆေးအတွက် အထောာက်အကူပြုသည်။ သို့ပါ၍ ဆန်စပါးရိက္ခာနှင့် လယ်မြေအတွင်း ဇီဝမျိုးစုံ၊ မျိုးကွဲများ အောင်မြင်ဖြစ်ထွန်းနေတိုင်နိုင်ရန် ရေတိမ် ဒေသများကို ထာဝစဉ်တည်ရှိနေရေး ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ဖို့လိုသည်။

ရာသီဥတုပြောင်းလဲခြင်းနှင့် ရေတိမ်ဒေသ

ရေတိမ်ဒေသများသည် ရာသီဥတုပြောင်းလဲခြင်းကို စံနိုင်စွမ်းမရှိပေ။ ရေတိမ်ဒေသ ပျက်စီးခြင်းသည် ရာသီဥတု ပြောင်းလဲမှုကို ပိုမိုဆိုးဝါးစေသည်။ ရေတိမ်ဒေသကို ကောင်းစွာစီမံအုပ်ချုပ်နိုင်လျှင် ရေတိမ်ဒေသဂေဟစနစ်နှင့် ၄င်းစီဝမျိုးစုံမျိုးကွဲများသည် ရာသီဥတုပြောင်းလဲဖြင်းကို လျော့ပါးစေနိုင်ပြီး၊ ရေနှင့်အစာ ဖူလုံမှု အကြပ်အတည်းကို တစ်နည်းတစ်လမ်းအားဖြင့် ဖြေရှင်းပေးနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

والمراوعي عليَّاكِيمهِ فَهِيبُ ملتَي مالي اللهِ المحتيرة إ

ရေတိမ်ဒေသများ ထိန်းသိမ်းရေး နည်းလမ်းများ

ရေတိမ်ဒေသ ပျောက်ဆုံးခြင်းနှင့် အရည်အသွေးကျခြင်းမှ တဆင့်တက်၍ ဇီဝမျိုးစုံမျိုးကွဲ ပျောက်ဆုံးခြင်း တို့ကို အဓိကကိုင်တွယ်နိုင်ရန် အောက် ပါအတိုင်းဆောင်ရွက်ရမည်ဖြစ်ပါသည်။

- ၁။ ကျွန်ုပ်တို့ ရေတိမ်ဒေသကို ပကတိအတိုင်းအခြေအနေကောင်းအောင် ထိန်းသိမ်းထားရန်၊
- ၂။ ရေတိမ်ဒေသ ပတ်ဝန်းကျင် သစ်တောသစ်ပင် ထိန်းသိမ်းခြင်း၊ စိုက်ပျိုးခြင်း စီစဉ်ဆောင်ရွက်ရန်၊
- ၃။ ရေတိမ်ဒေသများပျောက်ဆုံးခြင်းနှင့် အရည်သွေးကျဆင်းခြင်း (စနရင်းဒေသပျောက်ဆုံးခြင်း၊ ညစ်ညမ်းခြင်း၊ ရေအလွန်အကျူးထုတ်ယူခြင်း၊ ရေထွက်ပစ္စည်း လွန်ကဲစွာ ထုတ်ယူသုံးစွဲခြင်း၊) အဓိကအချက်များအားကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းနိုင်ရေးဆတက်ထမ်းဖိုးအားထုတ်ရန်၊
- ၄။ ရေတိမ်ဒေသမှ သားငါးနှင့် အပင်များ ရေရှည်တည်တံ့သော ထုတ်လုပ်သုံးစွဲမှု စနစ်ကျင့်သုံးရန်၊
- ၅။ အခြေအနေကောင်းမွန်သော ရေတိမ်ဒေသသည် အရည်အသွေးကျဆင်းသောရေတိမ်ဒေသထက် စံနိုင်မှုစွမ်းရှိသည်။ သို့ပါ၍ ရေတိမ်ဒေသ မျိုးစိတ်များနှင့် ဂေဟစနှစ်အပေါ် ကျရောက်သည့် ရာသီဥတု ပြောင်းလဲခြင်း ထိစိုက်မှုများ ချက်ချင်းကိုင်တွယ်ဖြေရှင်းရန်၊

ရေတိမ်ဒေသသည် ကမ္ဘာပေါ်တွင် ကုန်ထုတ်စွမ်းအား အကောင်းဆုံးပတ်ဝန်းကျင်ဖြစ်သည် သာမက စွဲ့ဖြိုးဆဲနိုင်ငံ များ၏ တိုးပွားလာသော လူဦးရေနှင့် ၄င်းတို့၏ ဖြစ်ပေါ်နေသော ပျက်စီးဆုံးရှုံးမှုအား ထောက်ပံ့ရာတွင် မရှိမဖြစ် လိုအပ်နေပါသည်။

ရေတိမ်ဒေသသည် ငါးနှင့် ရေပျော်ငှက်များအပါအဝင် သတ္တဝါများ ပေါက်ပွားကြီးပြင်းရာ နေရာဖြစ်သည်။ စီးပွားဖြစ် သားငါးကက္က သည် ရေတိမ် ဒေသကို အမှီပြုနေပါသည်။ ရေတိမ်ဒေသသည် ကမ္ဘာ့မြေပြင်၏ ၆) ရှိသည်။ လူတို့ဘဝရှင်သန်ရေးမှ ယဉ်ကျေးမှုအမွေဆက်စံမှု တိုးတက်သည် အထိ ကျယ်ပြန့်သော အကြောင်းတရားများဖြင့် အရေးပါနေသည်။

ကမ္ဘာတွင် ရေငှက်မျိုးစိတ် ၅၀၀၊ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ၁၈၀ ဖြစ်ပြီး၊ ရေငှက်များသည် ငှက်အားလုံးတွင် ဝို၍ အမြိမ်းမြောက်စံရပြီး လွန်ခဲ့သော နှစ်နှစ်ဆယ်အတွင်း လျင်မြန်စွာ ပျက်စီးနေသည်။ ရေရိုကျက်စားသည့် သတ္တဝါ ၃၈% သည် ကမ္ဘာတစ် ဝှမ်း အမြိမ်းခြောက်စံနေရသည်။ ရေတိမ်ဒေသတွင် ကျက်စားသည့် နို့တိုက်သတ္တဝါများသည် ကုန်းပေါ်ကျက်စားသည့် နို့တိုက်သတ္တဝါများနှင့် ရေငှက်များထက် ပို၍ဖြိမ်းခြောက်ခံနေရသည်။

ကမ္ဘာ့ရေချီကုန်းနေရေနေသတ္တဝါများ၏ ၄၂% သည် အကောင်ဦးရေကျဆင်းနေသည်။ ရေရီးလိပ်မျိုးစိတ် ၉ဝ၏ ၅ဝ% သည် ကမ္ဘာ့တစ်ဝှမ်းခြိမ်းခြောက် စံရသည်။ ပင်လယ်လိပ် ၇ မျိုးတွင် ၆မျိုးသည် မျိုးတုန်းပျောက်ကွယ်ရန် ခြိမ်းခြောက်စံမျိုးစိတ်စာရင်းတွင် ပါဝင်သည်။ မိကျောင်း ၄၃% သည် ခြိမ်းခြောက် စံနေရသည်။ ၂၀၀၀ ပြည့်နှစ်အချက်အလက်အရ မျိုးစိတ် ၅ ခုတွင် ၃ ခုသည် ခြိမ်းခြောက်စံနေရသဖြင့် ၆၀% ဖြစ်သည်။ သန္တာကျောက်တန်း တည်ဆောက် သည့် မျိုးစိတ် ၂၇% သည် ခြိမ်းခြောက်စံနေရသည်။

ကမ္ဘာပေါ်ရှိ ရေအားလုံးတွင် ရေသန့်သည် ၂.၇၅ ရာစိုင်နှန်းဖြစ်ပြီး ဆီးနှင်း ၂.၀၅ ရာစိုင်နှန်း၊ မြေအောက် ဝ.၆၈ ရာနွန်း၊ ကန်ရေ မြစ်ရေ ဝ.၀၁၁ ရာခိုင်နွန်းတို့ပါဝင်သည်။ ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်း ညစ်ညမ်းမှုမရှိသော ရေသန့်သည် ဝ.၀ဝ၃ ရာစိုင်နှန်းသာရနိုင်သည်။

ဆန်စပါးသည် ရေတိမ်ဒေသတွင်သာ စိုက်ပျိုးရှင်သန်နိုင်သည်။ ရေတိမ်ဒေသမရှိလျှင် ဆန်စပါးမစိုက်နိုင်၊ ဆန်စပါး ရိက္ခာမရပါက စားသုံးသည့် လူအများရိက္ခာအစက်အစဲနှင့် ရင်ဆိုင်ရမည်။

ໍ ເຊલໂສາသက် တစ်မနက်